

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Joseph Nguyễn Trọng SVD
36515 Briggs Rd, Murrieta, CA 92562

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 154 Feb/16/2014

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

-Thứ Bảy:

5:30PM (English)

-Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 1:30- 2:30PM

- Giải Tội: 1:00-1:30PM

- Tập Hát: 1:00-1:30PM

- Giáo Lý: 12:00PM-1:30PM

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

**Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ**

Xin liên hệ Chị Chủ Tịch Vũ Thị Kim
Oanh. Phone: 951-375-6687

Xức Dầu & Rước Minh Thánh tại gia

Xin liên hệ Cha Giuse Nguyễn Trọng,
SVD. Phone: 951-742-9581

Ban Mục Vụ 2012-2014:

Chủ Tịch: Vũ Thị Kim Oanh 951-375-6687

Ngoại Vụ: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Mai Quang Thuận 951-591-3955

Thánh Thể: Vũ T. Bạch Tuyết 951-834-6312

Phòng Thánh: Hà Đỗ 760 547-3444

Thánh Nhạc: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông:

Nguyễn B. Sương 858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc
bantruyenthong@cddmlv.com

CN VI TN A TIN MỪNG

Mt 5, 17-37

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Các con đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ lề luật hay các tiên tri: Ta không đến để hủy bỏ, nhưng để kiện toàn. Vì Ta bảo thật các con: Cho dù trời đất có qua đi, thì một chấm một phẩy trong bộ luật cũng không bỏ sót, cho đến khi mọi sự hoàn thành. Bởi vậy, ai hủy bỏ một trong những điều luật nhỏ mọn nhất, và dạy người khác làm như vậy, sẽ kể là người nhỏ nhất trong Nước Trời; Trái lại, ai giữ và dạy người ta giữ những điều đó, sẽ được kể là người cao cả trong Nước Trời. Nếu các con không công chính hơn các luật sĩ và biệt phái, thì các con chẳng được vào Nước Trời đâu. Các con đã nghe dạy người xưa rằng: Không được giết người. Ai giết người, sẽ bị luận phạt nơi tòa án. Còn Ta, Ta bảo các con: Bất cứ ai phẫn nộ với anh em mình, thì sẽ bị tòa án luận phạt. Ai bảo anh em là ngốc, thì bị phạt trước công nghị. Ai rửa anh em là "khùng", thì sẽ bị vạ lửa địa ngục. Nếu người đang dâng của lễ nơi bàn thờ mà sự nhớ người anh em đang có điều bất bình với người, thì người hãy để của lễ lại trước bàn thờ, đi làm hòa với người anh em người

trước đã, rồi hãy trở lại dâng của lễ. Hãy liệu làm hòa với kẻ thù ngay lúc còn đi dọc đường với nó, kéo kẻ thù sẽ đưa ngươi ra trước mặt quan tòa, quan tòa lại trao ngươi cho tên lính canh và ngươi sẽ bị tống ngục. Ta bảo thật cho ngươi biết: "Ngươi sẽ không thoát khỏi nơi ấy cho đến khi trả hết đồng bạc cuối cùng!".

CHIA SẺ TIN MỪNG

ĐỪNG SỢ TRÈO LÊN THANG

Charles E. Miller

Một bé trai đang thả một con diều, cho tới khi con diều bị vướng vào một cành cây. Nó liền chạy vào nhà và yêu cầu ba nó lấy giúp nó con diều xuống. Người cha liền cầm tay nó dắt đi và nói: "Hãy đi với ba". Họ đi vào trong nhà xe, ông chống thang dựa vào thân cây rồi bảo đứa bé: "Con hãy trèo lên thang và lấy con diều của con". Nhưng đứa trẻ sợ hãi và kêu lên: "Không, con sẽ ngã mất!". Ông bố nhấn mạnh "Hãy trèo lên thang, bố sẽ ở đây đỡ con, nếu con rớt xuống". Run rẩy nhưng bây giờ đã quyết, đứa bé bắt đầu từ từ bò lên thang và cố gắng gỡ con diều ra. Nó đã đi xuống an toàn và nở nụ cười thật tươi, ôm lấy ba nó và nói: "Con đã làm được rồi!".

Hôm nay Chúa Giêsu cũng mời gọi chúng ta trèo lên một cái thang, bài Phúc Âm hôm nay là một phần bài giảng trên núi của Người. Trong bài giảng trên núi, Người khấn nài chúng ta làm việc để đạt tới những lý tưởng cao vời, không phải thỏa mãn những bậc nhỏ xíu của chiếc thang, trong quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa và tha nhân. Trên hết, Người không muốn chúng ta rời xa điều ấy để tới những điều khác, các thánh, những người đã đi theo những lý tưởng mà Người đã giảng dạy và họ đã trở nên gương mẫu.

Trong lúc giận dữ chúng ta có thể nói: "Tôi có thể giết anh đấy". Dĩ nhiên chúng ta không muốn nói như thế. Trước lúc giận dữ chúng ta vẫn muốn chịu đựng cơn giận theo lý tưởng mà Chúa Giêsu muốn chúng ta theo. Chúng ta có thể sợ hãi khi nghe những chuyện cãi cọ nhau trong nhà nhưng Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng chúng ta phải tránh những lời thóa mạ. Chúng ta có thể than khóc về những lộ bịch mà trên TV hoặc phim ảnh, chúng trình bày những cảnh ân ái dành cho những người trưởng thành, nhưng Chúa Giêsu cảnh báo chúng ta không được nghe các ước muốn xấu trái với những gì Người trông đợi nơi chúng ta.

Có điều gì đó hơi “sốc” khi Chúa Giêsu nhấn mạnh rằng nếu có một người nào đó có điều gì chống đối chúng ta, chúng ta phải để của lễ tại bàn thờ mà đi giảng hòa cùng người đó trước đã. Chúng ta có dám thực hành điều đó theo nghĩa từng chữ không? Hầu hết mọi người chúng ta có dám bỏ Thánh Lễ để đi tìm người mà chúng ta đã xúc phạm để giảng hòa không? Việc bắt đầu cầu nguyện bằng sự giảng hòa là quyết định tìm kiếm sự tha thứ.

Khi chúng ta lắng nghe cách cẩn thận những lời của Chúa Giêsu trong bài giảng của Người hôm nay, chúng ta có thể kết luận rằng, Chúa Giêsu dạy chúng ta tình yêu dành cho Thiên Chúa không tách biệt tình yêu dành cho người lân cận của chúng ta. Thật là một lỗi nghiêm trọng để hành động nếu chúng ta đặt quan hệ của mình với Thiên Chúa với tư cách cá nhân và riêng tư, không có gì để làm với tha nhân. Khi chúng ta hiểu biết Thiên Chúa như một người Cha, chúng ta phải dành tình yêu của mình cho tất cả con cái của Người.

Những lý tưởng này có thể làm cho chúng ta nhát sợ. Nhìn thẳng vào chúng ta có thể làm cho chúng ta sợ hãi. Như đứa trẻ muốn cứu con diều của mình, phải thay đổi cách suy nghĩ thế nào. Điều đó không xảy ra cho nó khi nó cố gắng lấy con diều theo cách của nó cho đến khi ba nó dạy cho nó cách thế. Ngay lúc đó, nó vẫn sợ ngã. Trong bài giảng hôm nay, Chúa Giêsu đã chỉ cho chúng ta một con đường mà chúng ta sẽ đi theo như những môn đệ của Người. Chúng ta phải tin rằng, khi chúng ta cố gắng trèo lên cao hơn Người sẽ ở với chúng ta, để đỡ lấy nếu chúng ta sa ngã và đặt chúng ta trở lại an toàn, để chúng ta có thể cố gắng lần nữa. Trong Thánh Lễ, Người ban cho chúng ta sức mạnh chúng ta cần, nhờ của ăn thiêng liêng là Mình và Máu Chúa.

Chúng ta không bao giờ hỏi rằng: “Chúng ta phải làm gì để tránh tội?”. Chúng ta hãy lắng nghe lời của Chúa Giêsu nói với chúng ta: “Các con hãy trèo lên thang”.

SÔNG ĐẠO

HÃY TÍN THÁC

Ông André Levet 82 tuổi (1932) kể lại cuộc khám phá Đức Tin Công Giáo và gặp gỡ Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong nhà giam.

Tôi là một người độc ác, xấu xa và là một tên trộm cướp. Tôi chào đời trong một gia đình vô thần. Vô thần thú thật! Một ngày, đang đi trên đường phố,

tôi bỗng trông thấy phía bên kia đường, một người mặc một chiếc áo thụng đen (áo chùng thâm) phủ kín tới gót. Tôi băng ngay qua đường, đến trước mặt và hát hàm hỏi:

- Người là ai? Đàn ông hay đàn bà?

Người này nhã nhặn trả lời:

- Tôi là đây tớ Chúa. Tôi chỉ có một "tay-anh-chị" là THIÊN CHÚA!

Tôi cay cú trả đũa:

- Các "tay-anh-chị" của tôi đang ở bên kia đường. Còn "tay-anh-chị" của người, sao tôi không thấy?

Người này vẫn ôn tồn đáp:

- Tôi thấy bạn không biết gì về tôn giáo cả. Vậy khi nào có giờ, mời bạn ghé lại nhà tôi!

Một ngày, tôi bỗng nhớ lại "ông cha sở" - Cha Sở là tên gọi do mấy thằng bạn cho biết - và họ nói thêm:

- Mà biết không, một "ông cha sở" đáng giá bằng một "ông luật sư" đó, mà ạ!

Danh xưng Cha Sở nghe không hấp dẫn, nhưng tên gọi "luật sư" thì nghe được lắm, nên tôi nhủ thầm:

- Thế nào mình cũng phải tìm cách đến gặp "ông luật sư" này mới được! Và tôi đích thân đến gặp ông ta thật. Ông nói với tôi về THIÊN CHÚA, về nhiều điều tốt đẹp và khuyên bảo tôi nhiều điều tốt lành, nhưng dĩ nhiên là tôi bỏ tất cả ngoài tai ..

Thời gian trôi qua. Tôi vẫn chững nào tạt ấy .. cho đến một ngày tôi bị bắt và bị tống giam. Ông Cha Sở - luật sư của tôi tiếp tục liên lạc với tôi qua những bức thư đạo đức. Một ngày, ông gửi đến cho tôi một cuốn sách có kèm câu: "*Hãy mở ra và đọc, bất cứ ở trang nào!*" Tôi mĩa-mai nhủ thầm: "*Thật là tức cười, một quyển sách mà không cần phải đọc từ đầu, lại đọc ở bất cứ trang nào cũng được!*" Nghĩ vậy nên tôi vứt nó vào xó!

Nhưng rồi tôi cũng tò mò mở ra và đọc. Trong vòng 10 năm tù, tôi đọc nó tổng cộng 9 lần. Lần cuối cùng tôi đọc trúng đoạn kể lại câu chuyện thương tâm của một Người tên GIÊSU. Ông GIÊSU này làm không biết bao nhiêu là điều lành, điều thiện. Nhưng rồi người ta bắt Ông, đánh đập Ông, làm sỉ nhục Ông và sau cùng treo Ông trên thập giá. Dầu vậy, Ông vẫn nhân hậu tiếp tục tha thứ cho những kẻ làm khổ Ông, đặc biệt là tha thứ cho tên trộm cũng bị đóng đinh như Ông, bên cạnh Ông, khi tên trộm này tỏ dấu thống hối, nhìn nhận tội lỗi và xin Ông nhớ đến hắn, khi Ông về Nước Thiên Đàng

của Ông. Ông GIÊSU gật đầu nhận lời.

Đúng là một nghĩa cử anh hùng và cao đẹp. Ông GIÊSU này quả là Người khác thường! Nhưng suy tư của tôi chỉ có từng đó, và tôi lại vất cuốn sách của Ông Cha Sờ vào xó!

Cho đến một ngày, tôi nhớ rõ hôm đó là sáng ngày 11-6-1969, tôi tức tôi đi đi lại lại trong phòng giam và muốn tìm cách vượt ngục. Nhưng tôi bỗng nhớ đến THIÊN CHÚA mà Ông Cha Sờ vẫn thường nói với tôi. Tôi hét lớn giọng thách thức:

- Nếu Ngài hiện hữu thật sự thì hẹn Ngài tại phòng giam này lúc 2 giờ sáng đêm nay, rồi chúng ta sẽ nói chuyện với nhau!

Đêm đó, tôi lên giường ngủ như thường lệ. Đến đúng 2 giờ sáng, tôi bỗng giật mình thức giấc vì có tiếng gọi. Tôi mở mắt và trông thấy một Người Đàn Ông sáng láng đẹp đẽ, nhưng hai tay, hai chân và cạnh sườn lại bị đâm thủng. Người Đàn Ông hiện từ chỉ vào các vết thương nói với tôi:

- Các vết thương này cũng là do con nữa đó, con có biết không?

Lạ lùng thay, trong phút chốc, tôi chợt hiểu tất cả. Thì ra 37 năm qua, tôi đã từng là những chiếc đinh đâm thủng hai bàn tay Chúa, đôi bàn chân Chúa và cạnh sườn Chúa. Tôi quỳ gối xuống, nức nở khóc như một đứa trẻ và thành thật xin lỗi Chúa..

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

TIN TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

ĐỨC THÁNH CHA CÔNG BỐ SỨ ĐIỆP MÙA CHAY

VATICAN.4.2.2014 một cuộc họp báo đã được tổ chức tại Phòng Báo Chí Tòa Thánh để công bố Sứ điệp của Đức Thánh Cha cho mùa chay 2014. Sứ điệp của ngài lấy gợi hứng từ thư thứ hai của Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Côrintô: “Người đã trở nên nghèo để làm cho chúng ta được giàu có nhờ cái nghèo của Người” (2Cr 8,9).

Trong sứ điệp ngắn gọn này, Đức Thánh Cha diễn giải ý nghĩa của việc Ngôi Hai Thiên Chúa chọn lựa để trở nên nghèo qua việc nhập thể, sinh ra trong một gia đình nghèo, chịu đồng hàng với các tội nhân khi đến sông Giordan xin được làm phép rửa. Ngài nhấn mạnh: “Chỉ có một loại nghèo thực sự, đó là không sống như là con cái Thiên Chúa, và như là anh chị em của Đức Kitô”.

Sau đó, ngài mời gọi mọi người hãy noi gương Đức Giêsu, Đấng đã trở nên nghèo vì ta. Ngài chia sẻ rằng mùa chay là mùa thích hợp để xóa mình, để giúp đỡ người khác bằng sự nghèo khó của mình, không có việc hủy mình nào mà không có chiều kích sám hối, không có đức ái nào mà không trả giá và không làm ta đau.

“Nơi sinh: Việt Nam” xếp thứ hai trong số những vị khẩn trọn tại Hoa Kỳ năm 2013

Trong một thống kê vừa được Trung tâm nghiên cứu ứng dụng trong các hoạt động Tông Đồ trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Hoa Kỳ công bố vào tuần này, trong 107 vị khẩn trọn sống đời thánh hiến trong năm 2013, đông nhất là những vị sinh ở Mỹ, kể đến là những vị sinh ở Việt Nam. Trong những vị sinh ở Mỹ cũng có những vị có cha mẹ là người Việt Nam.

Tuổi trung bình của các vị là 37 tuổi. Hầu hết xuất thân từ những gia đình Công Giáo thuần thành có từ 4 con trở lên, thường xuyên đọc kinh Mân Côi và tham gia những giờ cầu Thánh Thể. 18% những vị này là những người cải đạo sang Công Giáo, tiêu biểu là ở tuổi 22. 77% có cả cha lẫn mẹ là người Công Giáo trong khi 46% cho biết có thân nhân là linh mục hay nữ tu. 42% là con lớn nhất trong gia đình và 17% là con út. 41% đã tốt nghiệp đại học. 64% làm việc toàn thời gian trước khi đi tu. 24% đã từng dự Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới ít nhất là một lần trước khi đi tu. 39% cho biết đã được khích lệ để bước vào đời sống thánh hiến nhờ gương sáng của các linh mục giáo xứ.

Đức Thánh Cha ca ngợi đông đảo các linh mục thánh thiện

VATICAN - ĐTC Phanxicô ca ngợi đông đảo các linh mục thánh thiện, âm thầm phục vụ dân Chúa và ngài phê bình báo chí thường chỉ đề ý đến thiếu số linh mục phạm lỗi.

Ngài bày tỏ lập trường trên đây trong bài giảng thánh lễ sáng thứ hai 27-1-2014, tại Nguyễn đường Nhà khách Thánh Marta ở nội thành Vatican.

"Các giám mục không được bầu để điều khiển một tổ chức, gọi là Giáo hội địa phương, các vị được xức dầu, và Thần Khí Chúa ở với các vị. Nhưng tất cả các giám mục, tất cả chúng ta đều là người tội lỗi! Chúng ta được xức dầu. Nhưng tất cả chúng ta muốn nên thánh hơn mỗi ngày, trung thành hơn với việc xức dầu ấy. Và người tạo nên Giáo Hội, người mang lại sự hiệp nhất cho Giáo Hội, chính là đức giám mục, nhân danh Chúa Giêsu Kitô, không phải vì ngài được đa số bỏ phiếu cho, nhưng vì ngài được xức

dầu. Và trong sự xúc dầu này, một Giáo hội địa phương được sức mạnh của mình. Và cả các linh mục cũng được tham dự vào sự xúc dầu ấy."

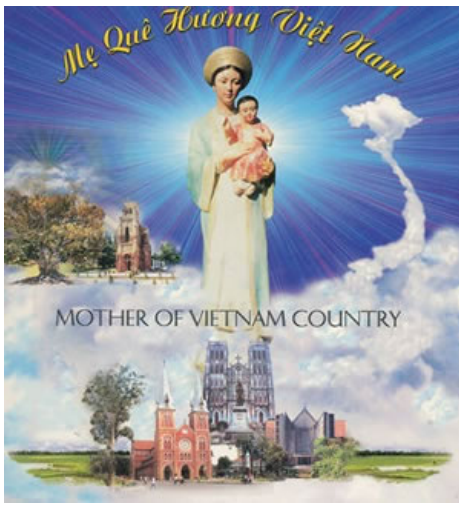
ĐTC cũng giải thích rằng "sự xúc dầu đưa các giám mục và linh mục đến gần Chúa và mang lại cho các vị niềm vui và sức mạnh "săn sóc dân Chúa, giúp đỡ dân, sống phục vụ dân", làm cho các vị được vui mừng cảm thấy "mình được Chúa chọn, được Chúa hướng dẫn, Chúa hướng dẫn tất cả chúng ta bằng tình yêu thương. Vì thế, khi chúng ta nghĩ đến các giám mục và các linh mục, chúng ta phải nghĩ các vị được xúc dầu".

"Nếu không như thế, ta sẽ không hiểu được Giáo Hội, và ta cũng không thể giải thích được Giáo Hội tiến bước với sức mạnh của con người. Giáo phận này tiến triển vì có một dân thánh thiện, bao nhiêu sự, và cũng có một vị được xúc dầu giúp Giáo phận tiến bước, tăng trưởng. Giáo xứ này tiến triển vì có bao nhiêu hội đoàn và nhiều điều khác, nhưng cũng có một linh mục, được xúc dầu làm cho giáo xứ tiến triển. Và trong lịch sử, chúng ta chỉ biết một phần rất nhỏ, thực tế có bao nhiêu giám mục thánh thiện, bao nhiêu linh mục thánh thiện đã hiến thân phục vụ giáo phận, giáo xứ, bao nhiêu người đã nhận được sức mạnh đức tin, sức mạnh tình yêu, hy vọng từ các cha sở mà chúng ta không biết. Có bao nhiêu linh mục như thế... Bao nhiêu cha sở miền quê hoặc cha sở thành thị, với việc xúc cầu, đã mang lại sức mạnh cho dân, đã thông truyền đạo lý, đã ban các bí tích, nghĩa là sự thánh thiện."

ĐTC nhận xét có những người nêu vấn nạn: "Nhưng thưa cha, con đã đọc trên một tờ báo, một giám mục đã làm chuyện này, một linh mục đã làm chuyện kia!" Đúng vậy, tôi cũng đọc điều ấy, nhưng xin bạn hãy nói cho tôi, trên các báo chí có đăng tin về điều mà bao nhiêu linh mục, trong bao nhiêu giáo xứ thành thị và miền quê đã làm, bao nhiêu việc bác ái, bao nhiêu công việc các vị đã làm cho dân không?" Không, những điều ấy không phải là tin tức. Một điều vẫn thường xảy ra là: một cây đổ xuống thì gây nhiều tiếng ồn hơn là cả một rừng cây tăng trưởng. Hôm nay, khi nghĩ đến sự xúc dầu cho Đavit, chúng ta cũng hãy nghĩ đến các giám mục, các linh mục can đảm, thánh thiện, tốt lành, trung thành của chúng ta và cầu nguyện cho các vị. Chính nhờ các vị mà chúng ta ở đây hôm nay!"

Những địa điểm hành hương kính Đức Mẹ tại Việt Nam

Trong những ngày đầu Năm Mới, nhiều Đại hội Hành hương Kính Đức Mẹ được tổ chức rất trọng thể tại nhiều Giáo Phận trong Đất Nước. Xin giới thiệu cùng Quý độc giả những địa điểm Hành Hương nổi tiếng kính Đức Mẹ tại Việt Nam sau đây:

Mẹ Maria Là Mùa Xuân Đời Con

Chúng ta luôn gọi Đức Mẹ với nhiều danh xưng: Hiền Mẫu luôn yêu thương che chở con cái- Sao Biển hay Hải Đăng dẫn lối cho những con tàu về bến bình an- Trạng Sư bênh đỡ tội nhân là chúng ta trước Vị Thẩm Phán chính trực quyền uy là Thiên Chúa- Nữ Vương bình An- Nữ Vương Thiên Đàng- Nữ Vương Truyền Phép Mân Côi... Nhưng muốn được hưởng những hồng ân Thiên Chúa phải nhờ bàn tay chuyển tiếp của Đức Mẹ

mà phương tiện nguyện cầu hữu hiệu nhất không gì bằng Kinh Mân Côi: Chuỗi Hoa Xuân Linh Diệu. Chính vì thế, nên mỗi độ Xuân về con cái Mẹ lại nô nức tìm về những điểm hành hương, quì dưới chân Mẹ để đón nhận Hoa Thiêng Mẹ ban.

Trong những lần Đức Mẹ hiện ra nhiều nơi trên thế giới, Mẹ luôn nhắc bảo loài người phải năng lần Chuỗi Mân Côi để tránh sự trừng phạt của Thiên Chúa như tại Fatima (Bồ Đào Nha), Lộ Đức, La Salette (Pháp), Guadalupe (Mễ Tây Cơ), Medjugorge hay Mễ Du (Nam Tư), Naju(Hàn Quốc), Đức Mẹ Đen (Bỉ), Đức Mẹ núi Camêlô hay Cát Minh (Thánh Địa)...

Riêng tại Việt Nam, giáo dân đặc biệt tôn sùng Đức Mẹ: nhiều Thánh đường dâng kính Đức Mẹ, nhiều hội đoàn nhận Đức Mẹ là Quan Thầy, nhiều địa điểm hành hương với những Đại hội mừng kính Mẹ long trọng và hân hoan...

Trong những ngày đầu Năm Mới, nhiều Đại hội Hành hương Kính Đức Mẹ được tổ chức rất trọng thể tại nhiều Giáo Phận trong Đất Nước.

Xin giới thiệu cùng Quý độc giả những địa điểm Hành Hương nổi tiếng kính Đức Mẹ tại Việt Nam sau đây:

***Mẹ La Vang**

- Địa điểm: La Vang thuộc làng Cổ Vưu, huyện Hải Lăng, tỉnh Quảng Trị, Tổng Giáo Phận Huế.

Từ ngữ La Vang có 2 giả thuyết: (1) Nơi xưa kia là rừng hoang nước độc, nhiều thú dữ, nên những người đi rừng khi gặp nguy hiểm phải 'la' to để tiếng 'vang' xa cho người khác biết đến tiếp cứu. (2) Nơi Đức Mẹ hiện ra có loại cây gọi 'lá vàng' Đức Mẹ đã bảo giáo dân lấy để chữa bệnh.

-Sự tích: Dưới thời vua Cảnh Thịnh nhà Tây Sơn, ngày 17/8/1798 ban chiếu

chỉ cầm đạo Gia-tô, một số giáo dân chạy trốn vào rừng hẻo lánh La Vang để giữ đạo. Sống trong hoàn cảnh khó khăn thiếu ăn, bệnh tật..vừa sợ quan quân vây bắt, vừa sợ thú rừng làm hại. Nhưng mọi người luôn vững tin và phó thác trong tay Chúa và Đức Mẹ, họ thường tụ họp dưới gốc cây đọc kinh cầu nguyện. Đức Mẹ đã hiện ra tay bồng Chúa Hài Nhi, có Thiên Thần châu hai bên. Mẹ an ủi giáo dân vui lòng chịu khó và dạy hái lá cây đem nấu để chữa bệnh. Đức Mẹ hứa:”Mẹ đã nhận lời các con cầu xin. Từ nay hễ ai chạy đến cầu khẩn Mẹ tại nơi này.Mẹ sẽ ban ơn theo ý nguyện”

Từ ngày đó đến nay, nhiều người thành tâm đến cầu xin đã được Mẹ ban ơn. Nơi Đức Mẹ hiện ra, một Thánh đường đã được xây kính Mẹ, nhưng bị tàn phá vì chiến tranh năm 1972- Mãi đến ngày Lễ Đức Mẹ Lên Trời 15/8/13, Lễ Đặt Viên Đá Xây Vương Cung Thánh Đường theo kiến trúc Á Đông mới được thực hiện.

Biểu tượng Đức Mẹ La Vang: bồng Chúa Hài Đồng, mặc áo dài truyền thống Việt Nam.

La Vang trở thành Trung Tâm Thánh Mẫu Toàn Quốc và cứ 3 năm một lần Đại Hội Hành hương thường tổ chức vào dịp Lễ Đức Mẹ Lên Trời.

*‘Tôi người con viễn xứ,
Sống xa quê mỗi mòn,
Có ai về Quảng Trị,
Đến Linh địa La Vang,
Xin gửi ngàn thương nhớ,
Mẹ Việt Nam vô vàn!....*

****Mẹ Trà Kiệu***

- Địa điểm: Nhà thờ kính Đức Mẹ xây trên đồi Bửu Châu, xã Duy Sơn, huyện Duy Xuyên, tỉnh Quảng Nam, Giáo phận Đà Nẵng. Trà Kiệu là cố đô của người Chiêm Thành xưa.

- Sự tích: Ngày 1/9/1885, lính Văn Thân kéo đến vây làng Trà Kiệu định tàn sát người Công Giáo vì cho là các tín hữu đã tiếp tay với Pháp xâm chiếm Việt Nam. Phía Văn Thân mạnh hơn nhiều với 4000 quân lính được trang bị vũ khí đầy đủ và súng thần công. Trong khi họ đạo chỉ có 400 thanh niên vũ khí thô sơ xông ra chiến đấu với khẩu hiệu ‘Giêsu-Maria-Giuse’, còn người già và trẻ em tập trung dưới chân tượng Đức Mẹ cầu nguyện. Phía Văn Thân tập trung hỏa lực bắn phá Thánh đường nhưng không thể nào trúng và chính viên chỉ huy thú nhận rằng đã nhìn thấy: ‘Nhiều em nhỏ áo đỏ áo trắng, tay

cầm gươm từ trên không bay xuống hỗ trợ giáo dân do một Bà rất xinh đẹp đứng trên nóc nhà thờ chỉ huy'. Nền sau 20 ngày đêm chiến đấu lính Văn Thân phải tháo chạy và giáo dân chiếm lại đồi Bửu Châu nơi Văn Thân đặt bộ chỉ huy.

Năm 1898 giáo dân xây ngôi Thánh đường trên đồi Bửu Châu dâng kính Đức Mẹ mang tước hiệu Đức Bà Phù Hộ Các Giáo Hữu. Ngày 31/5/71 Đức Giám Mục Phêrô Maria Phạm ngọc Chi đã chọn Trà Kiệu làm Trung Tâm Thánh Mẫu của Giáo Phận Đà Nẵng và 3 năm một lần Đại hội hành hương được tổ chức. Năm 2013 Đại Hội long trọng diễn ra trong 3 ngày 29,30, 31/5 Mừng kính 128 năm Mẹ hiện ra và kỷ niệm 50 năm thành lập Giáo Phận.

*' ...Nơi ẩn dấu một thời,
Nhân chứng giữa đất trời,
Giáo dân làng Trà Kiệu,
Đức tin tỏa sáng ngời ' ....*

****Mẹ La Mã, Bến Tre***

- Địa điểm: Nhà thờ La Mã thuộc huyện Giồng Trôm, tỉnh Bến Tre, Giáo Phận Vĩnh Long. Lã Mã là họ Bầu Dơi xưa kia, được Đức Giám Mục Phêrô Martinô Ngô đình Thục đặt tên ngày 11/11/1949.

- Sự tích: Năm 1930 Lm Luca Sách chánh xứ Cái Bông khi thành lập họ đạo Sơn Đốc đã tặng nhà thờ ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. 1947 giáo dân phải tản cư vì chiến tranh. Đầu năm 1950 ông trùm họ đạo mang ảnh Đức Mẹ về giao cho con trai cất giữ. Ngày 2/2/50 quân Pháp bố ráp vùng Bầu Dơi, có người chạy đem theo ảnh Đức Mẹ nhưng dọc đường sợ hãi ném xuống sông. Ba tháng sau ngày 5/5/50, một phụ nữ đạo Cao Đài đi mò cua bắt ốc vô tình vớt được ảnh, nhưng đã bị lu mờ vì bùn bám đầy. Chính con trai ông trùm xin lại ảnh đem về lau chùi sạch sẽ, nhưng vẫn không lộ hình nên không thể thờ kính, bèn gác trên mái nhà. Khi ông trùm sang giúp con dọn dẹp nhà thấy tấm hình, ông la rày và đem ảnh về đặt trên bàn thờ. Tháng 10/50 chiến tranh lại bùng nổ, dân làng Bầu Dơi chạy trốn chỉ còn hai cha con ông trùm núp sau bàn thờ luôn miệng cầu xin Đức Mẹ phù hộ. Chiến cuộc chấm dứt, nhà cửa bị hư hại, nhưng tủ thờ Đức Mẹ còn nguyên vẹn.

Ông ngược nhìn lên ảnh thì thấy hình Đức Mẹ hiện rõ. Hôm sau, nhiều người trong họ đạo đã được chứng kiến hiện tượng lạ này. Ngày 20/6/51 họ đạo La Mã đã long trọng rước Đức Mẹ về nhà thờ với sự tham dự đông đảo

giáo dân cùng một số tín đồ các tôn giáo khác.

Qua bao năm tháng, người người nô nức đổ về cầu xin dưới chân Mẹ Hằng Cứu Giúp và đã nhận được nhiều ơn lành.

Ngày 5/5/13 Giáo Phận Vĩnh Long đã tổ chức trọng thể kỷ niệm 63 năm (5/5/50- 5/5/13) tìm lại Linh Ảnh Mẹ. Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân chủ lễ cùng 33 Linh Mục đồng tế và hàng chục ngàn giáo dân, du khách, dòng tu, đại diện Cộng đoàn nhiều Giáo Phận về tham dự.

‘ Nghe trong tiếng gió ai ơi!

Tìm về La Mã là nơi lưu truyền,

Mẹ Hằng Cứu Giúp uy quyền,

Dâng đời tín thác Mẹ hiền chở che,

Người về sông nước Bến Tre,

Có nghe sóng vỗ Hồn Quê dâng trào’ .....

****Mẹ Tà- Pao***

- Địa điểm: Tà Pao thuộc xã Đồng Kho, huyện Tân Linh, tỉnh Bình Thuận, Giáo Phận Phan Thiết.

Tà Pao theo tiếng dân tộc K’Ho nghĩa là giấc mơ đẹp.

-Sự tích: 1950 nhân dịp Đại hội Thánh Mẫu Toàn Quốc kỷ niệm 100 Đức Mẹ hiện ra tại Lộ Đức. Tổng Thống Ngô đình Diệm chỉ thị cho Phủ Tổng Ủy Dinh Điền xây 5 tượng đài kính Đức Mẹ vào những năm 59, 60 và 61 tại Giang Sơn (Đắc Lắc)- Thác Mơ (Phước Long)- Phương Hoàng (Kontum)- Trinh Phong (Ninh Thuận) và Tà Pao (Bình Tuy nay là Bình Thuận).

Ngày 8/12/59 Lễ cung hiến Thánh Tượng Đức Mẹ Tà Pao do Đức Cha Marcello Piquet cử hành với sự tham dự đông đủ các Linh Mục, Tu sĩ và hàng ngàn giáo dân.

Từ năm 1964 đến 1975, vì chiến tranh giáo dân lưu lạc khắp nơi, Tượng Đức Mẹ bị bể nát và bỏ quên. Mãi đến năm 1991 Đức Cha Nicôla Huỳnh Văn Nghi Giám Mục Phan Thiết mới cho trùng tu lại Tượng Đức Mẹ. Ngày 29/9/99 ba em nhỏ đã trông thấy Đức Mẹ hiện ra bay về phía sau núi và theo lời tường thuật một số đồng dân chúng trong đó có cả phóng viên nước ngoài đã được chứng kiến hiện tượng mặt trời quay như ở Fatima và đã chụp hình quay phim hiện tượng này. Tuy những hiện tượng trên chưa được Giáo Hội chính thức công bố, nhưng lòng nhiệt thành tin tưởng của giáo dân vào quyền năng của Đức Mẹ không suy giảm, nên đoàn người vẫn lũ lượt đổ về Tà Pao cầu xin ơn lành.

Công trình xây dựng Tượng đài kính Đức Mẹ đã hoàn tất ngày 13/5/07 và Giáo phận Phan Thiết năm 2009 đã long trọng Kỷ niệm 50 (1950- 2007) đặt Tượng Đức Mẹ trên đỉnh Tà Pao.

*‘ Tà Pao lên giấc mơ hồng,
Rừng thiêng sương quyện, núi dăng mây ngàn,
Tô thêm nét đẹp Giang San,
Lòng con xao xuyến ngập tràn tin yêu ’ ....*

***Mẹ Măng Đen**

- Địa điểm: Măng Đen là tên bản thượng của dân tộc thiểu số thuộc xã Đắc Long, huyện Kon Plong, tỉnh Kontum, Giáo Phận Kon tum.

- Sự tích: Năm 1971 Linh Mục Tôma Lê thành Ánh trao tặng tiền đồn Măng Đen một Tượng nguyên mẫu Đức Mẹ Fatima. Nhưng đến năm 1974 tiền đồn do hỏa lực chiến tranh tàn phá phải triệt bỏ và Tượng Đức Mẹ bị lãng quên...Đầu thập niên 1980, chính quyền Cộng Sản thành lập các vùng kinh tế mới, người dân đã phát hiện ra Tượng Đức Mẹ nhưng không quan tâm đến. Mãi đến năm 2004 khi thi công mở Quốc lộ 24, một công nhân Công Giáo đã mang Tượng Đức Mẹ về phục chế vì đã mất đầu và hai tay. Phần đầu phục chế được, nhưng hai tay sau nhiều lần cố ráp nối vẫn lại rời ra, nên để nguyên Tượng Đức Mẹ cụt tay như ta thấy ngày nay.

Ngày 9/12/07, Đức Cha Micae Hoàng Đức Oanh Giám Mục Kontum cùng với các Linh Mục, Tu sĩ và 2000 giáo dân dâng Thánh lễ trọng kính Đức Mẹ tại đây và hàng năm Giáo phận Kontum lấy ngày 9/12 là ngày Đại hội Hành hương kính Mẹ Măng Đen.

Ngày 10/9/11, Đức Tổng Giám Mục Sứ Thần Tòa Thánh Leopoldo Girelli được Đức Cha Hoàng Đức Oanh hướng dân đến kính viếng và chủ trì Thánh lễ Tôn kính Đức Mẹ và Ngài hết sức xúc động nói với giáo dân:”Hãy cho Mẹ mượn bàn tay để giúp đỡ mọi người!”. Ý nguyện của Đức TGM và Đức Cha giáo phận cùng con cái muốn nhận Đức Mẹ là Quan Thầy Người Khuyết Tật.

*“Núi rừng ôm thiết tha,
Tình thương mến chan hòa,
Vây quanh dưới chân Mẹ,
Bản người cùi Măng Yang.” .....*

Ngoài những Linh địa hành hương nêu trên, chúng ta cũng thường nghe

nhắc đến những địa điểm tôn kính Đức Mẹ tại nhiều nơi trên quê hương như Đức Mẹ Fatima Bình Triệu, Bãi Dâu Vũng Tàu, Giang Sơn Đắc Lắc, Thác Mơ Phước Long, Phượng Hoàng Pleiku, Trinh Phong Ninh Thuận..... Với lòng Tôn sùng Đức Mẹ, người viết xin ghi lại vài dòng giới thiệu sơ lược cùng bạn đọc những ‘địa điểm và sự tích’ nơi chúng ta đã có dịp đến hay sẽ đến kính viếng Mẹ Việt Nam.

“ Về đây Linh địa hành hương,
Thân thương nối kết con đường Việt Nam,
Về đây sẽ thấy bình an,
Mẹ sẽ ban phát muôn ngàn hồng ân “.

Đinh văn Tiến Hùng

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Cảm tạ

Chân thành cảm tạ cha Quản Nhiệm, Quý ông bà anh chị em thuộc CĐ ĐMLV đã cùng đến Ăn Tết, đón mừng Xuân Giáp Ngọ vào ngày mừng hai Tết vừa qua. Trong bầu khí tung bừng đón Xuân CĐ ĐMLV không chỉ giới thiệu Tết đến với các Cộng Đoàn bạn mà chúng ta còn đem Chúa Xuân đến với tất cả mọi người hiện diện. Chắc hẳn khi ra về ai cũng mang theo cả một bầu trời Xuân trong lòng vì được đón mừng Năm Mới Âm Lịch một cách thật ý nghĩa theo truyền thống dân tộc Việt Nam: tạ ơn Trời Đất, chia sẻ niềm vui trong bàn tiệc Xuân với mọi người thân quen, đổi mới con người và đổi mới mối tương quan nhân sinh hòa nhịp với sự đổi mới của thiên nhiên vạn vật.

Chân thành cảm tạ quý ông bà anh chị em đã quảng đại dâng cúng, đóng góp cho quỹ xây dựng nhà thờ trong dịp đón Xuân vừa qua: 10,099.00 (tiền bán vé: 4,580.00; tiền đấu giá: 3,605.00; tiền bỏ thùng xây dựng Thánh Đường: 1,914.00)

Nguyện xin Thiên Chúa chúc lành cho lòng quảng đại của tất cả quý vị.

Chân thành cảm tạ ban ẩm thực: Chị chủ tịch Oanh Vũ, chị Hương, chị Phương, chị Sa, anh chị Sang-Lan, chị Kim Loan, Sr Thiếu Chân ... đã vất vả hy sinh để mọi người có được niềm vui Ăn Tết với các món ăn truyền thống đặc sắc.

Chân thành cảm tạ quý ân nhân đã ủng hộ hiện kim giúp Ban tổ chức Tết: Anh chị Nghĩa-Hạnh tặng 10% tổng số tiền bán vé: 458.00; anh David (Ca

Đoàn) 300.00; chị Hạnh (Perris) 100.00; AC Long-Hương 50.00

Chân thành cảm ơn AC Thu-Oanh đã ủng hộ món tôm rang muối (250.00) và món cơm chiên; AC Tâm-Hương 500 cuốn chả giò; nhà hàng Đà Lạt 2 khay mì xào; AC Thuận-Lan ủng hộ muỗm nĩa, khăn bàn, bong bóng, bao rác.

Chân thành cảm tạ ban trang trí: anh Thu, anh Tâm, bác Thuận, bác Thành, anh Lê Anh, Thi Nguyễn, Trí Mai, Thùy Lê đã trang hoàng phòng tiệc mang đậm màu sắc dân tộc.

Chân thành cảm tạ Trí Mai, anh chị Sương Thoại, chị Tuyết Vũ đã vất vả với công tác bán vé.

Chân thành cảm tạ anh chị Sương-Thoại trong công tác quảng cáo: in ấn flier & vé và kế toán chi thu.

Chân thành cảm tạ các quý vị hảo tâm: anh chị Nghĩa-Hạnh, anh chị Khôi-Tuyết, anh chị Tâm-Hương, anh chị Dung-Linh đã dâng tặng hiện vật cho tiết mục đấu giá.

Chân thành cảm tạ anh chị Nghĩa-Hạnh đã ủng hộ tiền lì xì cho mọi người tham dự tiệc mừng Xuân.

Chân thành cảm tạ ban múa lân đã dày công tập luyện và biểu diễn để mang niềm vui đến cho mọi người.

Mỗi đóng góp vật chất cũng như tinh thần trong mọi phương diện của quý ông bà anh chị em là mỗi bông hoa góp nhặt làm nên một mùa Xuân rực rỡ muôn sắc muôn màu trong CĐ ĐMLV.

Ước gì nụ tâm xuân mãi tươi nở trong lòng mọi thành viên CĐ ĐMLV, những nụ tâm xuân bác ái, chia sẻ, yêu thương:”một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ”.

Chân thành cảm tạ,

BMV CĐ ĐMLV

Độc Kinh Giỗ cụ ông Gioakim Nguyễn Văn Xa

Sau Thánh Lễ CN 23/2/2014 @4:00 PM

Tư gia AC Dung-Linh: 1077 Fig St., San Jacinto, CA 92582

Anh chị Dung-Linh trân trọng kính mời.

VƯỜN ADONG & EVA

Anh xin đưa em đi đến cuối cuộc đời

Khi gả về nhà anh, chị mười sáu, anh lên năm tuổi.

Anh là con độc đinh, cha mẹ quý hơn vàng, chỉ tiếc anh quá nhiều bệnh tật.

1. Cảnh nghèo

Ông nội ở ngoài buôn bán nhỏ, gom được tí tiền. Bà nội tin Phật, một lòng thành kính, một lần bà nội xin được một que xăm giữa miếu ngụt khói hương, nói phải cưới một cô vợ hơn tuổi cho thằng cháu đích

tôn thì nó mới qua được vận hạn.

Bà nội đương nhiên tin vào lời Phật dạy chúng sinh nơi khói hương vòng quanh chuông chùa ngân nga, bởi thế ông bà nội bàn tính, đưa lễ hậu, kháo tin quanh vùng tìm mỗi nhân duyên cho anh.

Nhà chị năm miệng ăn, trông vào mấy sào ruộng bạc màu, chỉ đủ miếng cháo, mùa đông, cha chị vì muốn kiếm thêm ít đồng ra đồng vào, theo người ta lên núi đập đá, tiền chưa kiếm được, nhưng bị đá vỡ đập lưng, tiêu hết cả gia sản, bán sạch cả lương thực, bệnh không khỏi.

Hằng ngày cha chị chỉ có thể nằm trên giường, muốn chết mà chẳng chết cho. Hai đứa em trai còn chưa đủ tuổi lớn. Nỗi khổ sở của gia đình, nỗi ai oán của mẹ, làm những năm thời con gái của chị mang một gánh nặng tâm tư.

Vì thế bà mới đến, réo rắt: "*Gả cô nhà đi, tiền thì để dưỡng bệnh cho cha, còn đỡ dần được tiền tiêu trong nhà*".

Mẹ chị lắc đầu, nào có ai muốn đẩy đứa con gái thơ dại của mình vào lò lửa?

Nhưng chị xin: "*Mẹ, cho con đi nhé, chỗ tiền ấy có lẽ chữa khỏi cho cha!*".

Tiếng kèn đón dâu thổi vang đầu ngõ trước ngôi nhà nhỏ của chị.

Bố chị nằm trên giường tự đâm ngực mình. Con gái phải đem đổi tuổi thanh xuân, chấp nhận lấy một người chả xứng với mình chỉ vì cứu tôi và cứu gia đình này thôi ư!

Mẹ chị chảy nước mắt, tự tay mình cài lên tóc con gái cây trâm gài.

Chị mặc áo đỏ đi giày thêu cúi lạy cha mẹ, tự buông tấm khăn đỏ che đầu mình, nước mắt lúc đó mới chảy ra, trộn phấn má hồng.

Từ đó, số phận cuộc đời chị và hôn nhân giao cả về tay một đứa con nít vô tri.

2. Cười xót xa

Bà mẹ chồng trẻ tuổi không phải là người khắt khe khó tính, bố chồng ở xa cũng chẳng cần chị tam khâu cứu bái, lạy chào dạ vâng.

Anh vâng lời mẹ gọi chị là chị gái.

Hằng ngày, chị ngoài việc giúp mẹ chồng chăm ruộng rau và làm xong việc nhà, thì cắt thuốc cho chồng, sắc thuốc, may áo cho chồng, giặt giũ, cho chồng chơi, cho chồng ngủ, có lúc, anh ho suốt đêm, sốt cao, chị thức cả đêm chườm khăn hạ sốt, cho anh uống nước, uống thuốc.

Trong tim chị, chị coi anh như một đứa em trai.

Hàng xóm láng giềng gặp chị, chị thường cúi đầu lặng lẽ, không nói, vội vã đi qua. Không biết là ứng với quả xăm của Phật, hay nhờ chính sức mình mà anh vượt qua được bệnh tật, dưới sự chăm chút của chị, anh lần lượt chiến thắng mọi cơn bệnh tật lớn nhỏ: Ho gà, viêm màng não, lở loét v.v...

Dần dà, những tình cảm anh dành cho chị vượt quá tình cảm dành cho mẹ mình. Giữa những kẽ hở lúc bận rộn, hoặc khi anh đã ngủ say, chị thường khóc nước mắt nóng rồi thờ thần tự hỏi mình:

"Đây là hôn nhân của mình ư, đây là chồng của mình ư?"

Đến tuổi đi học, chị may cho anh một chiếc túi xách, dắt tay anh đến lớp. Những đứa trẻ trong và ngoài thôn thường vây lấy chị hát to:

"Cô con dâu, cô con dâu, làm cái gì? Tắt đèn, thổi nến, lên giường..."

Chị không biết trong lòng mình là nổi đau hay nổi buồn, cúi gằm xuống, mặt đỏ lên rồi trắng bệch, trắng rồi đỏ. Một buổi tối, anh nằm trong chăn nói:

"Chị ơi, em yêu chị!"

Chị lại là vợ. Vợ lại là chị. Chị nhìn gương mặt ngây thơ non nớt của anh, im lặng. Lần đầu tiên chị cười đau khổ.

3. An ủi nhỏ nhoi

Cha anh ở ngoài buôn bán nhiễm phải thói cờ bạc, chỉ vài ngày mà thua sạch bách bao gia sản tích cóp khổ sở lâu nay.

Sau khi bố mẹ chồng chửi bới cãi vã âm trời, bố chồng chị dứt áo bỏ nhà ra đi, từ đó không ai gặp lại ông nữa, nghe người ta nói khi đó ông bị lính bắt đi làm phu. Lúc đó trên người mẹ chồng chị còn vài thứ trang sức, cầm đi đổi lấy vài đồng tiền.

Mẹ chồng và chị bàn nhau mua lấy ba mẫu đất. Không thể mượn người làm nữa rồi, mẹ chồng con dâu xoay ra xắn ống quần lên lội ruộng, ngày còn ở nhà chị từ nhỏ đã giúp cha mẹ làm ruộng, khổ sở gì chị cũng đã ném trải qua.

Chỉ khổ cho bà mẹ chồng chị xưa nay chưa từng phải trông lúa bao giờ. Một nhà vốn giàu có bỗng chốc hóa bần cùng, đàn ông bỏ đi không tăm tích, bà mẹ chồng vừa đau vừa hận, lại thêm việc làm ruộng nặng nhọc, làm bà kiệt quệ, ốm rồi không dậy nổi.

Trước lúc lâm chung, bà kéo tay chị, gằn như van vỉ nói:

"Nó hãy còn nhỏ dại, xin cô chăm sóc nó, nếu cô muốn ra đi, xin hãy đợi lúc nó trưởng thành".

Chị nắm chặt tay anh. Từ đó, số mệnh của anh lại bị chị dắt đi.

Chị là người phụ nữ trọng tình nghĩa, chưa từng hứa gì, nhưng chị vẫn cùng anh như cũ. Từ đó về sau, ngay cả chính chị cũng không nhận ra mình rốt cuộc là vợ, là chị hay là mẹ của anh?

Chị quần quật không ngày không đêm, làm việc để anh tiếp tục đi học.

Cuộc sống của họ trôi qua khổ nhọc nhưng bình lặng giữa tình chị em sâu nặng, tình yêu bao la như tình mẫu tử bền chặt.

Khi anh tốt nghiệp trung học thi đỗ vào một trường Đại học Sư phạm, chị thay anh thu xếp hành lý, lại một lần nữa đưa anh tới trường.

Chị nhìn cậu con trai trẻ măng vừa qua tuổi dậy thì, do chính tay mình nuôi lớn từ nhỏ đến giờ, chị chỉ dặn anh hãy cố mà học hành, ngoài ra chị không nói thêm điều gì nữa.

Nhưng anh vẫn nói: *"Chị, chờ tôi quay về nhé!"*.

Tim chị đập nhẹ một nhịp, nhưng mặt vẫn bình thường, có điều khóe miệng ẩn một nụ cười hân hoan rất nhẹ mà người khác khó nhìn thấy. Khóe cười ấy không phải vì câu nói của anh, mà vì những gì chị bỏ ra, đã được đáp đền lần đầu.

4. Kiếp này

Chị vẫn làm ruộng như trước, nhịn ăn nhịn mặc dành tiền gửi đi.

Hai năm đầu, nghỉ hè và nghỉ Tết anh đều về quê giúp chị làm việc.

Nhưng năm thứ ba đại học, anh viết thư về nói: Chị đừng gửi tiền nữa.

Và kỳ nghỉ tôi cũng không về nữa đâu. Tôi muốn ra ngoài kiếm việc làm thêm, đỡ gánh nặng cho chị.

Lúc đó chị đã 29 tuổi.

Ở quê, người như chị đã là mẹ của mấy đứa con. Người trong làng đều bảo, chị nuôi anh lớn khôn, lại còn cho anh thoát ly đi học, thế coi như là đã quá tốt với anh rồi, chị già hơn anh mười một tuổi, thôi đừng chờ chồng nữa.

Bây giờ anh đã đi xa, ở ngoài thế giới bao nhiêu xanh đỏ tím vàng, biết

chồng mình có về nữa hay là không về nữa!

Chị cũng không biết trong lòng mình là đang thủ tiết, giữ đạo phu thê: Dù sao thì mười mấy năm trước chị cũng là một cô dâu gả cưới đàng hoàng về nhà anh; hay là mình đang vì câu nói trước ngày anh lên đường đi xa: "*Chị, chờ tôi quay về nhé!*"; hay là chị đang lo âu như người mẹ không yên tâm về đứa con nhỏ của mình đang ở xa; chị cứ chờ.

Chị cứ giữ sự yên tĩnh và ít lời như mấy chục năm nay đã từng.

Cuối cùng cũng đã đến lúc anh tốt nghiệp. Anh quay về.

Anh đã là một người đàn ông trưởng thành có phong cách và khí chất, dáng dấp một người đàn ông nho nhã hiểu biết.

Còn chị, dải nắng dầm sương, gương mặt nhọc nhằn lao khổ đã sớm bay hết những nét đẹp thời trẻ, là một người đàn bà nhà quê đích thực.

Trong lòng chị chỉ còn coi anh là một đứa em trai thân yêu.

Chị không dám ngờ anh đã nói với chị:

"Chị, tôi đã trưởng thành, giờ chúng ta có thể thành thân!".

Chị nhìn anh, như đang nằm mơ, chị sợ mình đang nghe nhầm. Anh cũng là một người đàn ông trọng tình trọng nghĩa như chị?

Chị cười, tự đáy lòng dâng lên miệng cười rạng rỡ, cũng để rơi xuống những giọt nước mắt đẹp đẽ nhất đời người.

5. Xin lỗi

Anh ở lại thị trấn dạy học, chị ở nhà làm ruộng.

Họ có với nhau một con trai, một con gái.

Sau này, anh đến khu mỏ dầu dạy học, lên chức hiệu trưởng một trường Trung học nhờ vào bằng cấp và kinh nghiệm dạy học của mình.

Vì hộ khẩu, con cái vẫn để ở nhà cho chị nuôi nấng.

Sau khi nhập được hộ khẩu, anh về quê đưa vợ con lên trường.

Các giáo viên trong trường đến giúp hiệu trưởng dọn nhà.

Có một giáo viên bộc tuệch chạy ra nói:

"Hiệu trưởng, sao anh đón mẹ và em trai lên ở mà không đón cả chị nhà và các cháu luôn?".

Một sự im lặng bao trùm, mọi người đều ngoái đầu nhìn chị.

Lúc ấy, mặt chị sượng trân trân, không biết nên nói gì, chị cười méo mó, nhìn anh biết lỗi.

Anh ngoái đầu nhìn chị, nói với tất cả mọi người với giọng chắc nịch:

"Chị các chú đây. Có cô ấy mới có tôi ngày hôm nay, thậm chí cả tính mạng tôi".

Chị nghe anh nói, mắt chị dâng lên toàn là nước mắt.

6. Năm tháng như bài ca, tình yêu như ngọn lửa

Bây giờ chị đã bảy mươi hai, vì làm việc nặng nhọc quá nhiều, sức khoẻ kém, bệnh phong thấp làm chị đi tập tễnh. Anh sáu mươi một, đã về hưu từ lâu.

Hai năm nay họ dọn về khu nhà này ở, nếu hôm nào trời không mưa gió, hoặc ngày quá lạnh, đều có thể gặp bóng dáng họ ở khu sân chơi, bồn hoa; chị nắm gậy chống, anh đỡ một bên, đi chậm chạp từng bước một về phía trước, như đang dìu một đứa trẻ tập đi, chăm sóc như thế, ân cần như thế. Những người biết chuyện của họ đều nhìn theo, cảm động bởi mối tình sâu nặng và bền chặt của anh và chị, mang nghĩa đủ tình đầy đi dọc một kiếp người. Anh nói:

"Cô ấy mang cho tôi sinh mệnh, cho mẹ tôi sự ấm áp, cho tôi một mái nhà, bây giờ, tôi dành nửa cuối đời tôi chăm sóc cô ấy".

Anh dắt tay chị, như ngày đó chị dắt tay đứa bé năm tuổi, họ cùng mỉm cười, đẹp như nét mây chiều êm ái nơi chân trời mùa hạ.

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

Khách Sạn 22

Lisa choàng dậy, ngóc đầu nhìn. Xe bus vừa đi qua Palo Alto Highschool, nghĩa là chỉ còn vài phút nữa thì tới trạm. Nó gạt cái chắn mỏng sang một bên, chống tay ngồi dậy. Bên cạnh, Ba vẫn đang ngủ, đầu dựa vào cửa kính, miệng hơi há ra. Trong giấc ngủ mà trông ông cũng như đang lo lắng chuyện gì, đôi lông mày nhíu

lại. Lisa lặng lẽ xếp cái chắn rồi nhét vào túi xách dưới chân.

Đèn trong xe bật sáng, tiếng nói quen thuộc từ chiếc loa tự động phát lên "Xe bus đang vào trạm Palo Alto Transit Center, trạm cuối của tuyến đường 22. Xin mọi người chuẩn bị xuống xe." Trong khoảnh khắc, trong xe ồn ào hẳn lên với tiếng ngáp, tiếng ho, tiếng lôi kéo hành lý, tiếng càu nhàu. Ba nó dụi mắt lia lịa, gài lại áo ấm rồi khoác mấy túi đồ đạc lên vai. Xe ghé trạm rồi từ từ ngừng lại. Người ta đổ xô ra cửa, Lisa và Ba cũng hòa vào dòng

người, xuống xe.

Lisa đút hai tay vào túi áo. Tháng Mười rồi, đứng ngoài trời đêm mà không dấu kỹ thì chỉ một lát là hai bàn tay nó lạnh như nước đá. Từ xa, hai con mắt khổng lồ, vàng rực của chuyến xe đi hướng Đông đã hiện ra sau lớp sương mỏng. Lisa thở phào, nó sắp được chui vào trong xe ấm áp...

Chuyến xe về Eastridge Mall cũng gần đầy người. Như thường lệ, hai ba con Lisa nhanh chân giành được băng ghế cuối. Nó ngồi sát cửa sổ, nhìn ra ngoài. Con đường El Camino Real ở khúc này là đẹp nhất vì đi ngang qua thành phố Palo Alto, nơi nó nghe nói rằng chỉ có những người giàu kinh khủng mới có nhà ở đó. Xe đang đi dọc theo khoảng đất rộng hút mắt với những cây thông thật cao, dọc hàng rào có treo những tấm hình rực rỡ về trường đại học Stanford. Cái trường này nó biết vì mùa hè rồi trong những ngày trời nắng ấm hai ba con nó có lang thang đi bộ từ bến xe bus vô đó. Nó mê cái bãi cỏ mênh mông, xanh rờn ở phía trước tòa nhà mái đỏ ngay giữa trường, nhìn xéo qua ngọn tháp cao có cái nóc tròn trông giống như cây viết khổng lồ. Nằm ở đó nhìn lên thì trời xanh biếc, cây xanh nõn nà, nhìn chung quanh thì ai cũng tươi tốt, mạnh khỏe, tự tin. Nó nghĩ cảnh đó chắc giống như ở thiên đàng. Nó mê bãi cỏ đó đến nỗi có lần buột miệng hỏi “Ba ơi, nữa lớn con xin vô học trường này, được không Ba?” Ba nhìn nó, miệng há ra mà không nói được tiếng nào, một lát sau ông mới thốt nên lời “Ờ...ờ...được chứ con... Con ráng hết sức thì... chắc được...” Nghe nói vậy nhưng nó không tin tưởng lắm vì điệu bộ của Ba nó giống y hệt như lần nó hỏi “Ba ơi chừng nào Mẹ về?”. Chỉ khác là hồi đó nó mới sáu tuổi và chưa hiểu “chết” nghĩa là không bao giờ về nữa.

Áp trán vào khung kính lạnh buốt và nhớ lại, nó nghĩ là muốn vô trường Stanford thì nó phải có cây đũa thần. Mà cũng chưa chắc, vì nếu cây đũa chỉ cho một điều ước thì nó sẽ ước cha con nó có một nơi để ở. Nó rất sợ thời gian ngủ lang thang trên mấy băng ghế lạnh ngắt trong những công viên tối thui. Có những đêm trời mưa lâm râm, hai ba con nó nằm ngược đầu đuôi trên băng ghế, đắp chung tấm nylon. Tiếng mưa rơi lộp độp trên nylon làm nó không ngủ được, thêm nữa nó cứ sợ ngủ quên mà trời mưa lớn thì ướt hết sách vở ở trong cái backpack gói dưới đầu. Sau mấy đêm như vậy, giờ hề thấy trời âm u chuyển mưa là hai lòng bàn chân nó tự nhiên lạnh ngắt.

Cũng may mà hai cha con nó khám phá ra Khách Sạn 22.

Đó là cái tên mà những người không nhà đặt cho tuyến xe bus số 22.

Buổi chiều hôm đó, Lisa cứ nấn ná trên bãi cỏ xanh của trường Stanford nên

tới hơn 8 giờ tối mới lên xe bus 22. Hai cha con định đi về khu phía Đông San Jose kiếm chỗ ngủ để ngày mai Ba còn đi xin việc làm ở mấy cái chợ Á châu gần đó. Lên xe, nó ngỡ ngợ vì thấy xe đông hơn hẳn những chuyến bình thường, và ai cũng mang nhiều đồ đạc. Một bà ngồi ở băng ghế trước còn có cả một cái xe đẩy chất túi xách, chặn mền. Hơn hai tiếng sau, xe ghé trạm cuối ở Eastridge Mall, nó thấy phần đông khách trên xe lại xếp hàng chờ chuyến xe đi ngược lại. Lúc đó, hai cha con nó mới hỏi thăm và biết là có ba chiếc xe bus chạy vòng vòng trên tuyến đường này cho tới sáng. Từ ngày đó, hai cha con nó gia nhập Khách Sạn 22.

Đây là tuyến xe duy nhất chạy suốt ngày đêm của quận hạt Santa Clara, cũng là tuyến đông khách nhất và chạy con đường dài nhất. Bắt đầu từ Eastridge Mall ở phía Đông thành phố San Jose xe chạy qua đường Tully, quẹo trái đường King, dọc theo đường Santa Clara qua downtown San Jose, nối qua đường Alameda, lên El Camino Real, chạy qua ba thành phố Santa Clara, Sunnyvale, Mountain View trước khi vào thành phố Palo Alto rồi ghé vô trạm chót.

Bây giờ thì Lisa rành lắm rồi. Nó biết rõ đi một chuyến xe thì phải trả hai đô la. Nhưng hầu hết những người trên Khách Sạn 22 đều dùng vé tháng, mỗi tháng bảy chục đô la. Valley Transportation Authority của quận hạt Santa Clara, mà mọi người gọi là VTA, thỉnh thoảng còn cho những người không nhà hoặc những người sắp mất chỗ ở một tấm vé dùng được trong ba tháng. Mấy tấm vé miễn phí đó cũng hiếm hoi như một chỗ ngủ trong những nhà tạm trú (homeless shelter). Dù sao, chỉ tốn bảy mươi đô la mà có phương tiện đi lại và chỗ ngủ trong cả một tháng dài, đối với cha con nó lúc này, là một sự may mắn và vô cùng quan trọng.

Dù đã lang thang không nhà gần năm tháng, Lisa vẫn không nghĩ hai cha con nó là người homeless. Nó thấy chữ “homeless” nghe buồn bã quá, và chỉ hợp với những người chấp nhận là từ nay về sau họ sẽ không có nhà ở nữa. Ba con nó là những người “between homes”, nghĩa là đang kiếm chỗ ở. Hồi xưa, lúc còn Mẹ, gia đình nó cũng có “home” trong một khu chung cư rất dễ thương, ở gần cái công viên thật rộng. Cuối tuần Ba tập cho nó chạy xe đạp còn Mẹ thì trải khăn trên thảm cỏ xanh rờn và nướng thịt bay mùi thơm phức. Tối giờ thỉnh thoảng nó vẫn còn nằm mơ thấy Mẹ cười thật tươi dưới tàn lá xanh lấp loáng ánh nắng công viên, và khi tỉnh dậy nó gần như chắc chắn là trong mơ nó đã ngửi thấy mùi thịt nướng.

Ngày đầu tiên nó vô lớp Một, Mẹ nó còn dắt nó đi học, còn đứng lấp ló ngó

chùng, khi thấy nó không khóc Mẹ mới đi làm. Ngày Giáng Sinh năm đó nó còn vẽ tấm hình có nó, Ba, và Mẹ đánh son đỏ chót thiệt là đẹp. Vậy mà chỉ vài tháng sau Mẹ vô nhà thương. Bữa cô Cindy, em của Ba, hót hải chạy vô xin cho nó về thăm Mẹ, cô giảo nắm tay nó và nói “Poor baby” (tội nghiệp cưng). Đó là lần đầu tiên nó thấy Ba khóc, nước mắt chảy ròng ròng. Và đó cũng là lần chót Mẹ mở mắt ra nhìn nó.

Sau đó Ba con nó dọn về ở chung với cô Cindy và chú Ben. Những chuyện xảy ra trong vài năm sau khi Mẹ mất, Lisa chỉ nhớ lác đác, tựa như đầu óc nó lạc trong một giấc ngủ dài sau khi Mẹ ra đi. Nhưng những chuyện gì đã nhớ thì nó nhớ rõ, thí dụ như là nó mới vô lớp Bốn thì Ba bị đau lưng. Chú Ben nói tại Ba làm cực, khiêng nặng mà không đeo thắt lưng bảo vệ. Ba bệnh chưa hết thì chú Ben mất việc làm. Ngày chú tìm được việc làm ở xa, hai cô chú và mấy đứa con phải dọn đi. Cô Cindy ôm hôn nó và nói “Con ráng ngoan nha”. Giọng cô nghẹn ở mũi, nó nghĩ cô nói vậy để khỏi khóc chứ ở chung mấy năm trời, cô biết lúc nào nó chẳng ngoan.

Từ đó, hai cha con dọn một qua căn phòng nhỏ xíu. Ba vẫn đau lưng rề rề. Ba thường phải nghỉ làm, nằm một mình trong căn phòng đóng cửa tối mờ. Một ngày kia đi học về nó thấy trước nhà dán một phong thư. Dem vô đưa Ba coi, Ba không nói tiếng nào. Mãi đến khi ăn xong bữa tối Ba mới lấy thùng dọn đồ đạc vô và nói mình không có trả tiền nhà tháng rồi, chủ nhà gọi thư bắt dọn đi.

Bữa đầu hai cha con tới Commercial Street Inn ở San Jose. Sau khi đứng chờ ở một hàng dài, tới phiên hai cha con nó, cô thư ký lắc đầu:

- Ở đây là nơi tạm trú của các bà mẹ có con nhỏ.

Ba nó nài nỉ:

- Con tôi cũng nhỏ nhưng mẹ nó chết rồi. Cô làm ơn!

Cô ta vẫn lắc đầu:

- Mỗi phòng có bốn, năm đàn bà, con nít ở chung, làm sao tôi cho ông vô? Mà không có ông, ai chịu trách nhiệm cho con bé?

Thấy cha con nó ngần ngừ, ngơ ngác, không biết đi đâu, cô thư ký thương tình cho nằm đỡ dưới đất ngay trong phòng chờ đêm hôm đó. Hôm sau hai cha con lại dắt nhau đi.

Ba dắt nó vô thư viện coi nhờ Internet và xin tài liệu để đi tìm những shelter (nhà tạm trú) khác. Được bà coi thư viện tốt bụng in ra cho một danh sách các shelter trong quận Santa Clara con Lisa mừng quá. Nhìn thấy tới mười chỗ trong danh sách, nó chắc là cha con nó sẽ tìm được một nơi ở tạm vài

tuần. Nhưng coi vậy mà không phải vậy...

Tuần lễ đó, hai cha con nó chỉ được ngủ trong shelter có hai ngày vì ở đâu cũng đầy người, nếu tới sau sáu giờ thì chắc chắn không còn giường trống. Có những shelter chỉ dành riêng cho những người bị bệnh tâm thần, và chỉ có một shelter dành cho gia đình chịu cấp phòng cho cha độc thân và con nhỏ. Có lần nó hỏi tại sao quận Santa Clara có tới hai chỗ cho những người mẹ có con nhỏ mà không có chỗ nào dành cho cha với con nhỏ, cô thư ký suy nghĩ một chút rồi nói:

- Bởi vì hầu hết những người có con nhỏ đến nhờ giúp đỡ đều là đàn bà. Em thông minh lắm, nhưng rất tiếc tôi không giúp được em. Người ta đặt ra những chương trình để phục vụ số đông. Cha con em là trường hợp đặc biệt. Nó thấy buồn nhưng chỉ nắm tay Ba và trả lời: Vâng, cha của con là người rất đặc biệt.

Chỉ có một câu vậy thôi mà cả hai người lớn, cha nó và cô thư ký, đều chớp mắt như muốn khóc.

Trong mấy tháng cha con nó ngày nào cũng vô thư viện tìm thêm tài liệu về những shelter rồi đi xin khắp nơi. Nhờ đọc nhiều nên nó biết được là cứ mỗi đêm ở trong quận Santa Clara có tới hơn năm ngàn người không nhà cần chỗ ngủ. Mỗi shelter thường chỉ có mấy chục phòng, và có những nơi chỉ mở cửa vào mùa Đông. Hèn gì mà cha con nó thường phải ghi tên chờ tới phiên, có khi cả mấy tuần mới được.

Thời đó, cứ sau bữa ăn trưa là hai cha con lo tìm chỗ ngủ. Đi mấy chuyến xe bus mới tới nơi, người ta hết chỗ, đứng ngẩn ngơ vài phút rồi lại ráng đoán xem chỗ nào còn chỗ, leo lên xe đi tiếp. Rồi đêm xuống, vẫn còn ngoài đường, hai cha con thất thểu dắt nhau kiếm tòa nhà nào có chút mái che và sáng sủa cho đỡ nguy hiểm, rồi ráng quần chần cho ấm và ráng ngủ. Có nhiều đêm nó biết Ba sợ cho nó, bắt nó nằm vô sát vách rồi lấy chăn trùm kín mít. Vậy mà khi nó giật mình thức giấc vẫn thấy Ba mở mắt nằm thao thức.

Từ khi có Khách Sạn 22 làm nơi trú mỗi đêm, Lisa thấy đời sống của nó khá hơn nhiều.

Lúc đầu nó hơi khó ngủ vì xe cứ chạy rung rung rồi lại thảng ken két. Mỗi lần tới trạm loa phóng thanh còn phát tiếng nhắc nhở làm nó giật mình hoài. Những khi không ngủ được nó ngồi ngắm các hành khách. Lúc đầu khuya còn có những người đi làm ca đêm hoặc đi chơi về trễ. Những người này có vẻ vội vã, họ thường chăm chú bấm lia lịa trên điện thoại di động trong suốt

chuyên xe. Qua hai giờ đêm, xe chỉ còn toàn là những người đi xe mà không có chỗ đến như cha con nó. Họ ngồi gật gù trong giấc ngủ chập chờn hoặc nằm co ro trên các băng ghế. Rồi nó cũng từ từ nằm xuống, gói đầu lên chiếc backpack, và thiếp đi.

Sau vài tuần nó đã quen. Nó có thể ngủ say nhưng luôn thức dậy khi xe tới bến chót, rồi lại ngủ tiếp trên chuyến xe ngược lại.

Điều làm Ba nó mừng nhất là trên xe bus an toàn. Về phần nó, nó thích nhất vì Khách Sạn 22 giúp mọi chuyện trở nên đều đặn. Mỗi sáng nó đi xe tới trường học, chiều về đón xe bus tới thư viện ở đường Alum Rock học bài. Tới giờ thư viện đóng cửa thì nó đi bộ qua tiệm Goodwill ngay gần đó. Tiệm này là nơi bán đồ cho người nghèo, những ngày Ba không đi xin việc thì ông làm không có lương ở đây.

Những người lái xe chuyến 22 đều biết rõ là nhiều người không nhà dùng chiếc xe làm nơi ngủ nhưng họ không làm khó dễ. Chỉ cần những “hành khách đi không bao giờ tới” này tuân theo luật lệ, không ăn uống, hút thuốc, xả rác, hay làm ồn ào trên xe. Ông Tom, một trong những người lái xe, có lần nói:

- Đối với tôi, những người không nhà cũng như mọi hành khách khác. Nếu họ có vé thì họ được đi xe. Thường thường họ đều là người tốt, chỉ đang gặp khó khăn.

Thoát khỏi nỗi lo lắng về chỗ ngủ đeo đuổi suốt ngày, Lisa học giỏi hơn trước. Có lẽ nhờ ngày nào cũng học trong thư viện nên năm nay nó đạt nhiều điểm cao nhất. Từ khi khai trường vô lớp Năm, nó thường xuyên được điểm A. Lần đi họp phụ huynh về, Ba nó ôm nó thật chặt rồi nói “Ba thật không dám tưởng tượng là con giỏi vậy!”

Bạn bè nó không ai biết là nó không có nhà, có lẽ vì hai cha con nó luôn giữ sạch sẽ, gọn gàng. Ngày nào sau giờ học nó cũng tới một trung tâm sinh hoạt cộng đồng có hồ bơi và phòng tắm cho người đi bơi. Nó hòa vô đám người đó tắm rửa rồi giặt quần áo, vắt khô bỏ vô bịch, sau đó trải một tấm nylon phơi lên ở cái bãi đậu xe đằng sau Goodwill.

Từ hồi tháng Chín, mỗi sáng khi xuống xe ở trạm gần trường, nó đều gặp một cặp vợ chồng với một đứa con trai nhỏ đón xe ở đó. Đứa bé chắc đang học lớp Một, giống như nó thời còn Mẹ. Lần đầu tiên nó nhìn họ từ trên xe bus, bà mẹ đang cúi xuống gài lại áo lạnh cho thằng bé. Không hiểu sao nó thấy cái cử chỉ đó, cái dáng điệu đó, giống in như mẹ nó ngày xưa. Lần đó, sau khi xuống xe, nó chậm bước nhìn họ cho rõ. Từ đó, lần nào gặp họ nó

cũng phải nhìn, vừa nhìn vừa thâm mong cái buồn buồn xôn xang trong bụng ùng hiện ra trong con mắt. Có lẽ vì nó nhìn họ hoài, họ cũng nhớ mặt nó. Gần đây, ngày nào hai bên cũng nói Hello chào nhau. Thỉnh thoảng có ngày không gặp họ, nó cảm thấy chút gì như là mong nhớ...

Một đêm cuối tháng Mười, trên Khách Sạn 22 xuất hiện vài khuôn mặt lạ. Họ tự giới thiệu là phóng viên của báo San Jose Mercury News, nghe nói về nơi này và muốn tìm hiểu thêm. Lisa không muốn nhắc đến chuyện không có nhà nên kéo chần che mặt, làm bộ ngủ. Ba chỉ miễn cưỡng trả lời vài câu hỏi và không đưa tên tuổi gì hết.

Lá phong trên hàng cây dọc con đường Alameda đã đổi màu, cửa kính của các nhà hàng đã xuất hiện hình vẽ gà tây bên cạnh những trái bí rợ. Màu cam, màu đỏ của mùa lễ làm Lisa thấy buồn buồn. Cái vui vẻ, ấm áp của người ta làm nó chột nhớ rằng lâu lắm rồi nó không được nhìn thấy một nồi súp đang bốc khói, trên cái lò cháy đỏ, trong một căn bếp. Nơi mà các gia đình quây quần ăn bữa tối...

...Thứ Bảy, buổi sáng trời nắng ấm. Hai cha con nó xuống xe ở đường Santa Clara rồi đi bộ tới công viên Cesar Chavez. Có một nhóm người đang phát những thức ăn nóng tại đó. Nghe nói có súp đậu, gà nướng, khoai tán, và cả bánh nhân bí đỏ nữa. Những món ăn tuyệt vời, chỉ nghĩ thôi mà đã phát thèm! Nó nắm tay Ba nói đuôi xếp hàng, và háo hức chờ đợi. Chỉ còn năm, bảy người nữa là tới phiên nó.

Bỗng tim nó thót lại!

Nó vừa nhìn thấy bà-mẹ-của-thằng-bé mà nó gặp hàng ngày đang tươi cười đứng trong đám múc đồ ăn cho đoàn người không nhà. Nó lôi Ba tách khỏi hàng, quay ngoắt đi, vội vàng như chạy trốn. Ba nó vừa rảo bước theo vừa hỏi “Sao vậy? Cái gì vậy? Lisa?” Nó không nói gì, chỉ cắm đầu đi. Qua một khúc quẹo, khi biết chắc là bà ta không thể thấy hai cha con nó, Lisa mới đứng lại. Rồi tự nhiên nó thấy giận. Giận vì mình không có nhà, giận vì mình sợ người ta biết, giận vì mình đã làm Ba mất một bữa ăn ngon. Nó bật khóc nức nở.....

- Lisa, con ăn đi!

Tiếng Ba nó nhắc nhở làm nó trở về hiện tại. Nó đang ngồi trong một nhà hàng sang trọng ngay trung tâm thành phố San Jose, đối diện với ông Sam, bà Nancy, và thằng bé Danny (bây giờ nó đã biết tên của họ.) Ánh mắt của bà Nancy thật là vui và ấm áp. Nhưng nó vẫn thấy ngại ngùng, thắc mắc

không hiểu tại sao họ cất công mời Ba và nó đi ăn. Không lẽ bà Nancy đã thấy nó bỏ chạy từ đoàn người xếp hàng xin thức ăn hôm nọ, và muốn đền bù cho hai cha con một bữa?

Sáng hôm qua, thứ Sáu, Ba và nó cũng mỉm cười chào gia đình thằng bé như mọi ngày. Bỗng ông Sam tiến tới bắt tay Ba rồi nói:

- Chào ông. Tôi là Sam, đây là vợ tôi, Nancy, và cháu trai Daniel. Chúng ta biết nhau khá lâu rồi, hôm nay tôi muốn được hỏi tên ông và cháu gái.

- Chào ông bà. Tôi là John, con gái tôi là Lisa.

Sau vài câu trao đổi, họ mời cha con nó đi ăn vào ngày mai. Ba nó cũng rất ngạc nhiên, ấp úng từ chối. Nhưng họ thuyết phục mãi, và bây giờ cha con nó đang ngồi đây.

Dù sao những món ăn trên bàn cũng quá hấp dẫn, và vẻ cởi mở, ân cần của hai ông bà cũng không có dấu hiệu gì đáng lo. Lisa bắt đầu cắn vào miếng thịt gà vàng rộm và mỉm cười với thằng bé Danny.

Khi Lisa vét xong muỗng kem tráng miệng cuối cùng, bà Nancy ngồi thẳng lên. Bà nhìn Lisa, rồi nhìn Ba, rồi nói:

- Cách đây hai tuần tôi thấy hình ông và cháu Lisa trên báo San Jose Mercury News.

Lisa nghe máu chạy một cái rần lên mặt. Nó không biết mặt nó đang đỏ bừng hay tái mét. Bên cạnh nó, Ba cũng có vẻ sững sờ. Hai cha con mở to mắt nhìn những người phía bên kia bàn.

Bà Nancy phác một cử chỉ như muốn nắm lấy tay nó. Bà tiếp tục nói, thật dịu dàng:

- Tôi có đưa bài báo đó cho nhà tôi coi. Ông là giám đốc chương trình của một cơ quan thiện nguyện tên là Dịch Vụ Về Chỗ Ở Vùng Vịnh, và tôi là giáo sư ở trường Đại Học San Jose. Chúng tôi muốn giúp ông và cháu rời khỏi chiếc xe bus 22. Từ đó tới nay, chúng tôi đã gọi cho những người quen biết và tìm được một nơi có thể giúp ông và cháu. Thứ Hai, mời ông tới văn phòng....

Bây giờ hai cha con Lisa đã được cấp một căn phòng tại một nơi tạm trú cho các gia đình đang gặp khó khăn. Trong thời gian ở đây, Ba nó được đi học những lớp dạy nghề, và người ta hứa sẽ giúp Ba đi kiếm việc.

Mỗi khi nghĩ lại, Lisa thấy có nhiều việc liên hệ với nhau một cách diệu kỳ. Không biết có phải Mẹ đã đưa đây cho nó quen được những người tốt bụng để họ giúp đỡ cha con nó hay không.

Bây giờ ước mơ của nó là khi lớn lên sẽ làm giám đốc chương trình giúp đỡ

nhà cửa cho người nghèo, giống như người ân nhân của nó. Khi đó, nó cũng có thể làm điều kỳ diệu cho những đứa bé không nhà khác, những đứa bé mà nó biết là có rất nhiều ở khắp nơi. Nó tin là nó sẽ làm được, chỉ cần ráng học thật giỏi và quyết tâm.

Và Lisa còn học được một điều mới nữa trong thời gian nướng nấu trên Khách Sạn 22.

Rằng, có những người thật sự có chiếc đĩa thần, nhưng khi mới gặp mình không thấy được.

Bởi vì, chiếc đĩa đó, họ cất ở trong tim.

Khôi An

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đời Đời

Mỗi hội viên sẽ được nhớ đến và cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo. Hiệp hội Thánh Lễ Đời Đời có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.

Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 - 0529

Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

Cho share Phòng

Nhà gần freeway 15 và Clinton Keith, dư 2 phòng cho share, bao giặt, sấy, điện và nước, điều kiện dễ dàng liên lạc: **951-473-0533**

Land For Sale:

Hesperia City. one half acre corner lot on paved road near Freeway 15 and Main Street off ramp. Zoned 2-8 units per acre. Water and electrical @ street. Near new Walmart, new hotels, and shopping. Only 60k. Owner 714 675-3950.

EJ Belle Tiệm Tóc - Nail Day SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc: Cô Đào: **714 675 3950**

www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi dòng Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Mai Thành Trung: **714-797-9072**
Email: trungmaisvd@aol.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bầy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÔ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com

Giáo Xứ Trang Cảnh
Nghị Xuân - Nghị Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:
13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Chuyên môn sản xuất hạt vệt lộn organic

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Kevin Khương Nguyễn, MD

Tận tình phục vụ Cộng Đoàn Việt Nam.
Có nhận một số chương trình trợ cấp y tế.
Hành nghề nhiều năm trong vùng với phòng khám.
29798 Haun Rd. #203
Menifee, CA 92586
951-301-9188

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

Nhận Sửa Các Loại Máy Vi Tính

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ **951-813-5362**

IVY Springs Medical Care

Bách Nguyễn, MD

Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Pham

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga(Gina) Vũ.
Cell: **951-303- 8695**

Rental: Nhà mới xây (có solar energy) 3
phòng ngủ, 2 phòng tắm, rộng 1800 sq. ft.
vùng Murrieta cho mướn. Sân rộng, gần
trường Alamos Elementary và Bella Vista
Middle School rất tốt. Góc
Murrieta/Winchester. \$1550/tháng.
L/L Hà Nguyễn 949-702-3122
Có thể dọn vào: Feb/1/2013

King Restaurant

Bánh Mì & Phở

31333 Temecula Parkway, Suite 130
Temecula, CA 92583.
Phone: **951-303- 8405**

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: **626-572-3787**
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design

Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran

Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cồi. Đặc
biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và
chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn
trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim

Tel **951-235-8103**

29760 Rancho California Rd #103. Temecula. CA 92591.

DAN VO Nhận sửa xe 26955 Holly Grove Ct., Murietta, CA
Certified Toyota Master Technician, Certified Toyota Hybrid

Vehicle, Certified Master ASE

Dùng phụ tùng thay thế như của Dealer.

Tiền công bằng ½ giá của Dealer. Bảo đảm 1 năm

Xin gọi phone làm hẹn: **951-445-9362**

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.

29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563

Cell: (702)-376-3971

Off: (951) 461-8377

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276

Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: **951-834-7701**

Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: **951-870-4053**

Website: www.chrisrealestate.com

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants

Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm

Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm

25100 Hancock Ave. # 112

Murrieta, CA 92562

Tel **951-304-7881**

www.murrietasmiledental.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh
Đấng Cứu Thế đầy quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con
vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này
9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại
nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương**
Bửu Diệp. Gia Đình **Thụy Trần**